

Kuva ihmisestä tässä ajassa

KUVAT

Porin Saskiat ry:n stipendiaatinäyttely. Katja Jokelan akvarelleja ja veistoksia, Marko Lampisuon grafiikkaa ja videotekoia Poriginal galleriassa 17. lokakuuta asti.

Saskiat ovat valinneet kaksi erilaista taiteilijaa stipendiaateikseen. Juuri sen vuoksi näyttelyt muodostavat kiinnostavan kokonaisuuden. Lampisuo keskittyy julkisiin tiloihin, siinä missä Jokelan työt kuvaavat ihmistä sisältä käsin. Ottaen huomioon, että galleriassa on esillä multimediaa, grafiikkaa, akvarelleja ja veistoksia, on elämys kokonaisuudessaan hyvin monipuolinen. Näyttelyt tukevat toisiaan, erilaisuuksiin ja yhtäläisyyksiin keskittymällä saamme kattavan kuvan ihmisestä tässä ajassa.

Katja Jokelan Suhde.

Marko Lampisuon *Aircraft Blast* on toimiva ja hiottu videoteos. Äänimaailma kuulok-

keista kaiuttimien sijaan luokittelevan tunnelman, joka tehostaa dramaattista kuvaa.

Toinen multimediateos, *Stereo-Ateena*, vaatii tiivistä keskittymistä avautuakseen. Nai-

sen ja miehen monologit samasta kokemuksesta limittyvät toisiinsa kuvan heittelehtiessä kulkijoiden silmänliikkeiden mukaan. Teos on tarkoituksellisen kakofoninen, ja tuo siksi parisuhteen problematiikan lisäksi mieleen myös skitsofreenikon pirstoutuneen kokemuksen ulkomaailmasta.

Lampisuon *Seurauksia* on kokoelma, jossa erilaisia grafiikan keinoja käyttäen luodaan maisemia ennen – jälkeen. Kaksiosaisissa teoksissa kuvataan ympäristöä nyt ja tuhoutuneena. Mieleen tulevat ekologiset katastrofit, ydinsota ja muut painajaismaiset tulevaisuudenvisiot. Idea ei ole ainoa aspekti näissä töissä. Teokset ovat myös visuaalisesti hyvin toteutettuja – estetiikkaa ei ole unohdettu. Menneen ja tulevan maailman eroja pohditaan myös puuväritöissä, joissa kultakauden mestareiden maisemien rinnalla on surkastuneita muunnelmia aiheista.

Ensimmäinen vaikutelma Katja Jokelan luomasta ympäristöstä on siitä huokuva hiljaisuus. Veistokset luovat mielenkiintoisen kontrastin pe-

meästi maalattujen akvarellien rinnalle. Kun teoksia käy läpi, alkaa hiljaisuus kuitenkin puhua. Kuiskaten, mutta asioista, jotka ovat yhteisiä meille jokaiselle: tunteista, suhteista, yksinäisyydestä ja olemassaolosta yleensä.

Jokela käyttää värejä säästelellästi. Pääosassa ovat mustan ja valkoisen lisäksi harmaan eri sävyt. Kuulaina tehosteina on kuitenkin onnistuneesti käytetty perusvärejä, sinistä, punaista, keltaista. Akvarelleissa käydään läpi koko ihmisyyden kirjo Madonna-aiheeseen viittaavasta viitaalisesta virstaalisesta upeasta *Kreeta*-teoksesta kuoleman läsnäoloon, yksinäisyyteen, parisuhteisiin. Elämän vaikeus ja kauneus kulkevat rinnakkain.

Maalauksissa on myös toistuvina elementteinä kasvoja ja käsiä. Kaksi suurta veistosta luo yhteyden orgaanisen ja epäorgaanisen välille. Muovista ja metallista rakennetut valkoiset futuristiset kasvit sulautuvat luonnolliseksi osaksi Jokelan ihmisyyteen paneutuvaa mielenmaisemaa.

Hanna-Riikka Kuisma

satakunnan kassa to 5. loka kulta 2006